

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาจำนวนแบคทีเรียทั้งหมดจากบริเวณ ผิว เหงือก เครื่องใน และเนื้อ ของปลานิล พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยที่บริเวณผิวหนัง (Skin) ของปลานิลเป็นส่วนที่มีจำนวนแบคทีเรียปนเปื้อนมากที่สุดคือ $4.95 \pm 0.01 \log_{10} \text{cfu/cm}^2$ เนื่องจากเป็นส่วนที่สัมผัสโดยตรงกับสิ่งแวดล้อมและมีการปนเปื้อนจุลินทรีย์ในระหว่างการจับปลาและการขนส่งนอกจากนี้ พบว่าจำนวนแบคทีเรียบริเวณเครื่องใน ($4.71 \pm 0.04 \log_{10} \text{cfu/g}$) มีจำนวนมากกว่าบริเวณเหงือก ($3.96 \pm 0.03 \log_{10} \text{cfu/g}$)

2. การศึกษาการแยกและจำแนกแบคทีเรียในปลานิลพบว่าสามารถแยกได้ทั้งสิ้น 12 สายพันธุ์ได้แก่ *Aeromonas sobria*, *Bordetella alcaligenes*, *Edwardsiella tarda*, *Flavimonas oryzihaditans*, *Plesiomonas shigelloids*, *Proteus mirabilis*, *Proteus penneri*, *Proteus vulgaris*, *Providencia alcaligenes*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Pseudomonas putrefaciens* และ *Weeksella virosa* ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแบคทีเรียแกรมลบ (ร้อยละ 88) รูปร่างแท่ง (Rod) และเลือกใช้เชื้อกลุ่ม *A. hydrophila* คือ *A. sobria* ในการศึกษา

3. การศึกษาจำนวนแบคทีเรียทั้งหมดในระหว่างกระบวนการแปรรูป โดยการรมควันแบบเย็น พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) โดยที่จำนวนแบคทีเรียทั้งหมดมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในขั้นตอนการชำแหละและล้างน้ำ ($3.73 \pm 0.07 \log_{10} \text{cfu/g}$) เนื่องจากการถูกปนเปื้อนกลับ (Cross contaminated) เมื่อผ่านกระบวนการรมควันแบบเย็นและเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 2°C นาน 12 ชม. จำนวนแบคทีเรียทั้งหมดจะมีจำนวนคงที่ แบคทีเรียทั้งหมดจะเพิ่มขึ้นในขั้นตอนการชำแหละและมีแนวโน้มที่จะลดลงในขั้นตอนการแช่น้ำเกลืออิ่มตัว ($\text{NaCl } 360\text{g/L}$) ซึ่งเกิดจากผลของเกลือในการลดค่าแอกติวิตี (Water activity; a_w) จำนวนแบคทีเรียทั้งหมดมีจำนวนลดลงจากขั้นตอนการชำแหละประมาณ $1.0 \log_{10} \text{cfu/g}$ และเมื่อผ่านกระบวนการรมควันแบบเย็นจะสามารถลดจำนวนแบคทีเรียทั้งหมดลงไปได้ $1.5 \log_{10} \text{cfu/g}$ ในระหว่างการเก็บรักษาปลานิลรมควันที่อุณหภูมิ 2°C นาน 12 ชม. พบว่าจำนวนแบคทีเรียทั้งหมดสุดท้ายลดลงเหลือ $2.14 \pm 0.03 \log_{10} \text{cfu/g}$

4. การศึกษาจำนวนเชื้อ *A. sobria* ในส่วนผิวหนัง เหงือก เครื่องใน และเนื้อ ของปลานิล พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p \leq 0.05$) ในส่วนเหงือกมีจำนวนเชื้อ *A. sobria* อยู่มากที่สุดคือ $2.97 \pm 0.02 \log_{10} \text{cfu/g}$ และผิวหนังมีจำนวนรองลงมา $2.71 \pm 0.01 \log_{10} \text{cfu/cm}^2$ ในส่วนเครื่องในมี *A. sobria* จำนวนน้อยที่สุด $1.62 \pm 0.02 \log_{10} \text{cfu/g}$ แต่ไม่พบ *A. sobria* ในส่วนเนื้อ

5. การศึกษากราฟการเจริญของเชื้อ *A. sobria* ที่แยกได้จากปลานิลในอาหารเลี้ยงเชื้อ TSB และทำการบ่มเชื้อที่อุณหภูมิ 37° ซ พบว่าเชื้อแบคทีเรียจะเริ่มเข้าสู่ช่วง Stationary phase ประมาณ ชั่วโมงที่ 6-15 ของการเพาะเลี้ยง
6. เมื่อผ่านขั้นตอนทั้งหมดในกระบวนการรวมควันแบบเย็น เชื้อ *A. sobria* เหลือรอดอยู่ ประมาณร้อยละ 36-47 ($2-3 \log_{10} \text{cfu/g}$) ที่ระดับการปนเปื้อน 6 และ $8 \log_{10} \text{cfu/ml}$
7. กระบวนการแปรรูปโดยการรวมควันแบบเย็นสามารถทำลายจำนวนของเชื้อ *A. sobria* ที่มีจำนวนเริ่มต้น ไม่เกิน $3.71 \log_{10} \text{cfu/g}$
8. ประสิทธิภาพในการทำลาย *A. sobria* อยู่ในขั้นตอนรวมควันซึ่งเป็นผลมาจาก องค์ประกอบพวก ฟอรัมาดีไฮด์ (Formaldehyde) และฟีนอล (Phenol) ในควันไฟ สามารถลด จำนวน *A. sobria* ประมาณ $1.2-2.4 \log_{10} \text{cfu/g}$

ข้อเสนอแนะ

1. การผสมตัวอย่างด้วยเครื่องผสม (Stomacher) ควรใช้ระยะเวลาในการปั่นไม่ควรนานเกิน 2 นาที เนื่องจาก ตัวอย่างที่ผสมแล้วจะยากต่อการดูดสารละลายโดยใช้ปิเปต ซึ่งเกิดเนื่องจากการอุดตัน
2. ซานอ้อยที่นำมาใช้ในการรวมควัน จำเป็นต้องทำการอบแห้งเพื่อป้องกันการเกิดกลิ่นเหม็นอับเนื่องจากการหมักน้ำตาล และเพื่อให้สะดวกในการติดไฟ ในการแปรรูปโดยการรวมควัน
3. ไม่ควรเก็บรักษาปลานิลแช่แข็งไว้นานเกิน 4 เดือน เนื่องจากอาจทำให้แบคทีเรียบางชนิดที่ไม่สามารถทนต่อความเย็นได้ถูกทำลายลง ทำให้ไม่สามารถแยกแบคทีเรียที่มีอยู่จริงในปลานิลได้ทั้งหมด
4. การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ TSB ในการบ่มเพื่อศึกษากราฟการเจริญเติบโตของเชื้อ *Aeromonas sobria* ควรใช้ปริมาณมากกว่า 100 มล. เพื่อให้สามารถทดสอบได้สะดวกและมีตัวอย่างในการตรวจสอบมากพอ
5. การเตรียมน้ำเกลืออิมตัว ควรเพิ่มอุณหภูมิให้สูงขึ้น เพื่อเพิ่มความสามารถในการละลายให้มากยิ่งขึ้น จากนั้นจึงลดอุณหภูมิให้เท่ากับอุณหภูมิห้อง ก่อนนำมาทดลองต่อไป
6. การจำแนกแบคทีเรียด้วยชุดตรวจสอบ API 20E จำเป็นต้องทำการยืนยันผลทุกครั้ง เมื่อไม่แน่ใจในผลการทดลอง โดยการเตรียมการทดสอบซ้ำอีกครั้ง
7. การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อแข็ง จำเป็นต้องทำการอบแห้งผิวหน้า (Drying plate) ของอาหารเลี้ยงเชื้อก่อนการทดลอง นาน 24 ชม. เพื่อระเหยน้ำบนผิวหน้าของอาหารเลี้ยงเชื้อ ซึ่งมีผลต่อการแยกเป็น โคลนีเดี่ยว (Single colony) ของเชื้อแบคทีเรียที่ต้องการแยก (Isolated bacteria)